

•“Kommunismien Voittokulku”

Kirj. Jack Macbeth.

TIE VAPAUDEN viime numerossa käsittelin Lena Goldfields Ltd.:n saamia uusia konsessioita Vitim-joen varrella, Siperiassa. Jos emme ota lukuun Aldanin alueella, lähellä Tyynen meren rannikkoa, hiljakkoin löydettyjä kultasuonia, joihin löytöihin sisältyvät Okhotskin piirin rikkaat kultasuonet, jotka on myös annettu pois konsessioina, niin Lena-yhtiön kapitalistit kontrolloivat melkein kaiken sen kullan, mikä Venäjällä saadaan ulosvientä varten. (Totta kyllä, valtiolla on oikeus ostaa 75 prosenttia kaivetusta kullasta omia tarkoituksiaan varten.) Kuten jo edellisessä kirjoituksessani toin esille, tämä yhtiö on sama, joka tsaarin aikana piti hallussaan näihin konsessioihin sisältyviä alueita, ja tämä on sama yhtiö, joka säälimättä teurastutti orjiaan v. 1912, kun nämä sanoivat ei voivansa syödä heille yhtiön taholta annettua pilaantunutta ja myrkyllistä ruokaa. Näin ollen, näiden konsessionien luovuttaminen Lena-yhtiön kapitalisteille ei todellisuudessa ollut muuta kuin niiden omaisuuksien takaisin luovuttamista, jotka työlläiset ottivat heiltä pois lokakuun vallankumouksessa! Ja tämä takaisin luovuttaminen tapahtuu korvauksilla, joihin korvauksiin m. m. sisältyy mineraaleja sisältäviä alueita, jotka eivät ole enemminkin olleet tämän yhtiön hallussa. Lena-yhtiö, ja Harriman-yhtiö, jolla on käytettävänä suuria magneesikonsessioita Tshiaturissa, kontrolloivat keskenään niin suuren osan Venäjän mineraalituotannosta kuin Venäjän koko mineraalituotanto oli ennen sotaa.

Olen painostanut näitä edellä mainittuja seikkoja siksi, että ne tuovat julki sen muutoksen, mikä on tapahtunut Nep'issä (uudessa talouspolitiikassa) sen mukautuessa palautumaan takaisin kapitalistiseen tuotanto- ja jakovälineiden yksityiskontrolliin. Venäjän Kommunistipuolueen viimeksi pidetyssä kongressissa Stalin ja muut myönsivät, että tavartuotannosta on jo yksityisten teollisuudenharjoittajain ja pikkuporvarillisten talonpoikain hallussa enemmän kuin valtion. Nep'in selitetään suurtuotannollisen talouden ohessa sallivan myöskin käsityöläisten, talonpoikain y. m. harjoittaa yksityistä tuotantoa. Mutta se salli myöskin konsessionien myöntämistä ulkolaisille kapitalisteille vielä kehittämättömiin luonnonrikkauksiin nähden. Tähän turvaututtiin saarron, teknikkojen sabotaasin, nälänhädän ja Kronstadtin kapinan pakoituksesta, ollen se (Nep) ulkolaiselle pääomalle osoitettu veetoimus ja kompromissi pikkuporvarillisen talousjärjestelmän kanssa.

Nep sallii normaalisten suhteiden solmimisen ulkomaisen pääoman kanssa ja kapitalismin kehittymisen Venäjällä. Tämä talouspolitiikka löysi itsensä kapitalismin keskeltä, vaikkakaan se ei sallinut ensin ulkomaisen ja kotimaisen kapitalismin yhtyä, se kun ylläpiti valtion monopolia vientiin ja tuontiin nähden. Mutta nyt, kun ulkolaisilla konsessioineereilla on oikeus tuottaa itse maahan koneita y. m. ja viedä samalla tavalla tuotteitaan ulos

maasta, ja kun valtio ei enää sekaannu ulkolaisen ja kotimaisten kapitalistien väliseen kauppaan, niin on tie jätetty avoimeksi kapitalismille vakiinnuttaa itsensä Venäjällä.

Jos sosialistisella taloudella olisi mahdollisuus kehittyä poliittisen virkavallan hallitsemassa maassa, niin varmaan luulisi voitavan havaita joitakin merkkejä sosialismista Venäjällä, jossa kommunistipuolue on ylläpitänyt ehdotonta diktatuuria yli kahdeksan vuotta. Katsokaamme siis minkä verran Venäjällä voidaan nähdä merkkejä sosialismista. Koska "kamraatit" katsovat olevansa ainoita, jotka ovat oikeutetut antamaan selitystä näissä asioissa, niin katsokaamme mitä heillä on sanottavana. Venäjän Kommunistipuolueen viimeksi pitämässä kongressissa lausui Kamenjeff m. m. seuraavaa:

"Valtion hallussa olevat teollisuuslaitokset ovat todella sosialistis-olemukselliset *), sillä ne edustavat

*) Mitä Kamenjeff tarkoittaa tällä, sitä emme täysin käsitä. Voimme olettaa hänen tarkoittavan, että nämä teollisuuslaitokset ovat "socialistis-olemukselliset" siksi, kun ne ovat hallituksen hallussa, jota kutsutaan "työväen hallitukseksi." Millekään muulle tätä "socialistis-olemuksellisuutta" ei voida perustella, koska Kamenjeff itsekin myöntää niiden olevan "kaukana täydellisestä sosialistisista niissä työskentelevien työlläisten keskinäisissä suhteissa" j. n. e.

työväenluokan omistusta, mutta ne ovat kaukana täydellisesti sosialistisista laitoksista niissä työskentelevien työläisten keskinäisissä suhteissa, työn ja palkkojen järjestyssä ja työläisten työhön ottamisessa.

“Edessämme olevana tehtävänä on johdattaa sosialismin tielle talonpoikaisto, joka itsepintaisesti kulkeutuu kapitalismia kohti.

“Meillä ei ole vielä yhtään teollisuusalaa, jolla vallitsisi täydellinen sosialismi. Eikä meillä ole yhtään osuustoiminnallista liikettä, joka keräisi ympärilleen suuret kansanjoukot ja olisi sosialistisen hengen läpätunkema. Talonpoikaistalokka ei vielä marssi luoksemme suljetuissa riveissä sosialismin tiellä. Kaikki nämä tehtävät on meidän vielä toteutettava. . . .”

Koska maatalous, valtion hallussa olevat laitokset, yksityinen tuotannon harjoittaminen ja kapitalisteille myönnetty konsessionit eivät ole missään suhteessa sosialistisia, kuten he itsekin myöntävät, niin mikä Venäjällä sitten on sosialistista? Kapitalismilla ollessa nyt täysi vapaus vakiinnuttaa itsensä Venäjällä, häipyy toivo sosialismista nopeasti nykyisen hallituskoplan ollessa vallassa mainitussa maassa. Jokainen tietoinen “kamraati,” joka ei ammenna tietojaan liaksi sensuroituina, on pakotettu myöntämään tässä esitetyt seikat toiseksi. Mutta hän väittää silti, että puoluejohtajilla on mitä parhaat aikomukset. Hänen luottamuksensa johtajiensa aikomuksiin perustaa työläisten tasavalta on säällittävä. On mahdoton löytää politiikkaa, jolla ei olisi “hyvät aikomukset.”

Venäjän proletariaatin pettäminen, Venäjän työläisten säälimätön vainoaminen heidän taloudellisissa taisteluissaan, komisaarien hillitön tuhlaavaisuus*) ynnä muut seikat ovat saattaneet maailman

*) Se venäläinen herrasmies, joka menetti 600,000 frangia yhdessä illassa Monte Carllossa oli Malekin, Venäjän neuvostohallituksen virkailija, komisaari. On helpompi vaihtaa hallituksia kuin muuttaa ihmisluonnetta. — Uutinen.

proletariaatin militantisen aineksen asettamaan Venäjän samaan luokkaan kapitalististen maiden kanssa.

Luokkatietoiset työläiset tietävät, ettei taloudellista vapautta voida saavuttaa eikä säilyttää parlamentarismilla eli yleensä politiikoimisella. Ihmisten toiminta ja vieläpä ajatuksetkin ovat heijastuksia heidän taloudellisesta asemastaan, ja taloudellisessa asemassa tapahtuvat muutokset muuttavat myöskin maailmankatsomuksen. Mahdollisesti ei aina aivan heti, mutta ennemmin tai myöhemmin se kuitenkin tapahtuu.

Uutta yhteiskuntajärjestelmää ei voida perustaa ilman, ettei siitä hyötyvä luokka ota siihen itse suoranaisesti osaa. Kommunistista tuotanto- ja jakojärjestelmää ei voida luoda ilman, ettei proletariaatti ota siihen itse suoranaisesti osaa. Venäjällä on työläisten, tuotannoille perustuvan järjestön tilalle luotu poliittinen virkavalta; kaikki valta on riistetty tehdaskomiteoilta; unionit on muodostettu virkavaltaa tukeviksi koneiksi; ja vieläpä neuvostot on muodostettu sellaisiksi, etteivät ne ole enää muuta kuin pelkkiä kunnallisvaltuustoja. Täten Venäjän proletariaatti on masennettu, ja orjuuden iestä on tiukennettu sen hartioilla.

(Tämän saman työläistoverin viime numerossa julkaistuun kirjoitukseen oli tullut virhe sivulle 23, toisessa paragrafissa, koko paragrafi kuuluen seuraavasti:

“Kun työläisten ja sotilaiden neuvostot ottivat hallitusohjokset käsiinsä, saivat ne kaikkien edistysmielisten myötätunnon puolelleen. Innostus oli suuri. Ihailtiin venäläisten menettelyä kukistaessaan tsarismin. Valtavia mielenosoituksia pantiin toimeen eri maissa liittolaisten intervensionia vastaan, ja Suomen, Unkarin, Italian y. m. maiden työläisten rohkeat yritykset noudattaa venäläisten esimerkkiä, vaikka seurauksena olikin verinen valkoterrori, ovat kaikille tunnetut.” — Toim.)

==||==||==

Kapea tie.

Pelastusarmeijan kapteeni:—Oletteko kapean tien kulkija, neitiseni?

—Olen.

—Oh, sepä hauskaa. Sittenhän te liitytte armeijaamme.

—Ei missään tapauksessa.

—Mutta sanoittehan olevanne kapean tien kulki.

—Niin olenkin. Kuulun sirkukseen ja olen nuorallatanssijatar.

Osat vaihtuivat.

Konstaapelit Person ja Jonson on komennettu puhdistamaan eräs kahvila juopuneista.

Johnson:— Nyt menen minä sisälle ja heitän ne sieltä ulos. Seiso sinä tässä ja laske kuinka monta niitä on.

Minuutin kuluttua lentää eräs pitkä mies päälleen kahvilasta kadulle.

“Numero yksi,” laskee Person.

“Suusi kiinni,” ärjää Jonson, “etkö sinä p—le näe, että se olen minä.”